

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy órá . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). Böhm Manó (fő-utca) papír- és könyvkereskedéseiben

A női kézimunka értéke és fontossága. *)

Ujabb időben egyik legsürgősebb megoldásra váró probléma: a szociális kérdés, a munkás nép helyzetének javítása. Sokan foglalkoztak már e tárggyal, de még senki sem merítette azt ki teljesen. Legyen hát szabad nekem is arra vonatkozólag pár szót kockáztatnom.

Mint hogy a társadalom két nemű tagokból áll, a szociális kérdés helyes megoldását is mind a két nem hozzájárulásától, illetőleg közreműködésétől kell várunk. A férfiak megfeszíthetik minden erejüket, ha a nők nem segítenek nekik gazdálkodni, akkor keresményök soha sem lesz elegendő.

Én ugyan nem vagyok abban a nézetben, hogy a feleség csak akkor járul hozzá a család fentartásához, ha külön hivatalt visel. Sőt ellenkezőleg épen azt tartom, hogy a feleségnek csak a családban van legtermészetesebb és legmegfelelőbb, leghasznosabb foglalkozási köre — ugyannyira, hogyha a háztartáson kívül semmi más nem tenne, mint gyermekeit nevelni, azok testi és lelki ápolásáról gondoskodni, már több hasznot hajtana ez által az egész társadalomnak, mint ha pár 100 frtot keresne a házon kívül és így családját elhanyagolná. Mind a kettőt teljesíteni lehetetlen.

Ével nem azt akarom mondani, hogy a nő maradjon tudatlanságban s legyen a szoba zugába vagy a konyhára kárhóztatva. Hiszen ez visszafordítható. Csupán azt óhajtánám, hogy az elméleti tantárgyak mellett az iskola több súlyt fektessen a gyakorlati készségekre, főleg a kézi munkára. Mert hol tanulják meg azt a leányok, ha nem az iskolában?

Pedig kiszámíthatatlan fontossága a nőknek a kézimunkában való jártasságuk minden családban. A gazdagoknál a családanya jobban tud vásárolni, izlése finomabb, ha maga is érti a szö-

*) Az ágostontéri iskola kézimunka kiállítására alkalmából időszerűnek tartottuk ez érdekes cikk közlését. A szerk.

vetek minőségét s a munka értékét; míg a család nőtagjai általán igen hasznos és nemes időtöltést találnának a különböző kézi munkákban. A középosztályban már sokat is számít az a megélhetésben, ha a család nőtagjai maguk készítik a harisnyát, kezttyüt, fehérneműt, felsőruhát, vagy talán még a kalapot is: s ha a javításokat minden ruhadarabon házilag végzik. A munkás osztálynál pedig épen elkerülhetetlenül szükséges volna, hogy nemcsak a családnak ruhaneműekben való igényeit maga a családanya legyen képes kielégíteni, hanem még keressen is valamit kézi munkájával s így megkönnyítse a család fentartását.

De — elég sajnós — nem így van a mi társadalmunkban. A kissé gazdagabb családok nőtagjai jobbra már a kötő- és varrótűt sem ismerik. A szobaleány végez helyettük efféle „szolgai” munkát; ha valamit vásárolnak, annak értékét nem ismervén, igen gyakran csalódnak és minden kis berendezésnél másokra szorulnak, a mit jó drágán kell megfizetniük. Ezeket és ezeket adnak ki éven át ily nők csak azért, mert maguk nem értenek a háztartáshoz és a kézi munkához. Hogy segít azután ily nő magán, ha mostohább anyagi körülmények közé jut? . . .

A középosztály nőinek nagy része szintén nem sokat ért a kézimunkához, mert ezek is leánykorukban inkább a divatosabb zongora, ének s a francia nyelv után kapkodtak. A munkát nem tanulták meg szeretni s anya korukban is a kötetést haszontalannak, a varrást nehéz, mellfájást okozónak tartják. S mint hogy új ruhára nem mindig kerül a férj keresetéből, az egész család rongyosan és piszkosan jár — főleg a gyermekek, a nő elégedetlen, a férj még elégedetlenebb, lassankint elmaradoz hazulról, s a gyermekek sokszor egészen elzülnek. S mindez főképp azért van így, mert a nő annak idején nem nyert elég kiképzést a kézi munkában.

De a munkás osztály körében látni csak igazán a kézimunkaoktatás hiányát. A családanya szobáját rendtelenségben hagyva s foszlányokba

takart kis gyermekét az ölébe véve már reggel kiül a küszöbre, vagy átmege a szomszédba s órákig tétlenül fecseg hozzá hasonlókkal, míg valami körülmény figyelmessé nem teszi arra, hogy már délfelé közeleg az idő. Akkor nagy sebtében összehabar és kotyvaszt valami ételfélét, s elviszi az urának, vagy haza várja reá, a hogy épen szokták. Ebéd után egy kis pihenés következik, aztán a kávézás. Mikor azon is átesett, hozzá lát ismét ahhoz az időtöltéshez, a mely egész délelőttjét elrabolta t. i. a tréceléshez és csak az este veti haza. Nemsokára megjön a férj is, vasesorához látnak, e mellett legtöbbször egy liter bort is elfogyasztanak, majd ugyanazt a vetetlen ágat foglalják el, melyből reggel előkerültek. Így megy ez napról-napra. Végre előáll a szükség, a gyermekek anyjukkal együtt foszlányokban járnak, néha éheznek is; a férj megunja az örökös rendtelenséget, a folytonos panaszt, kerülni kezdi az otthon, beköszönt az egyenetlenség s a család elpusztul. Mennyire más élet volna a munkás-családban is, ha a nő értene a kézimunkához, ha ahhoz gyermekkorától hozzá szokott volna, vagyis ha az iskola több gyakorlati ismerettel, főleg a kézimunkában való ügyességgel látta volna el annak idején!

A kézimunka értékét tehát főképpen e négy pontba foglaljuk:

1. A kézimunka az anyát otthon tartja s gyermekei nevelésének élhet; míg a dologtalanság, vagy jobban mondva a dolog kerülés és a házon kívüli foglalkozás elvonja attól, a minek tulajdonképpen egész életét kellene szentelnie. Ily kezekből kerülnek ki leginkább a fiatal gonosztevők!

2. Az otthoni kézimunka azonban nemcsak hogy a családtól el nem vonja az anyát, a család sorsát is javítja még akkor is, ha csupán a családban szükséges kézimunkákat végzi, a mennyiben ezekért nem kell pénzt kiadnia.

3. A legfontosabb eredmény az, hogy munkás és ügyes nő mellett nem következnek be az, hogy a férj kerüli a barátságtalan otthonát, melyhez semmi öröm nem köti, mivel hogy neje nem

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Szeretlek!

Szeretlek! — mint az ifjan lombozott fa
A levelének színt adó napot.
Szeretlek, mint a mennynek tiszta boltját
A rajta csüngő, égő csillagok.
Szeretlek, mint a rét ölné kanyargó
Patak az első parti ibolyát,
Mit hullámozni kezdő kebelének
A fiatal tavasz jutalmul ad!

Szeretsz-e? kérdem a mély éjszakától
S rejtelmes csendje ah, választ nem ad.
Szeretsz-e? kérdem a nagy renetegtől,
De minden ága mást-nás módon bólogat.
Szeretsz-e? ah, ez egy szóért letétem
Ha kell sváz erdő minden levelét,
S csak az utolsó mondja az igent ki,
Csak azt vihessen győztesen eléd.

Álmok.

Szöttem, mint gyermek-ifju
Regényes álmokat:
Ha majd esaták tüzeiben
Riadó kürt fogad.
S állok megilletődve,
Kéjjel hallgatva itt
A sergeket vívó föld
Szivdobbanásait! . . .

Szilaj, regényes álmok
El, messze tüntenek,
Oh új varázs csábitja
Kifáradt lelkemet:
Fejem válladra hajtva
Nyugodni esendesen,
S szivednek dobbanásit
Hallgatni, kedvesem!

Szávay Gyula.

Színész és kritikus.

Schönthan F.-től.

A hírlapszerkesztőknél az évszakok változása különböző, rendszeresen ismétlődő események által köszönt be. A nap a szántóföldeken és mezőkön alig olvasztotta el az utolsó havat, jön a szerkesztőségi szolga egy postacsomaggal, melyben egy hű olvasó vagy egy régi előfizető a vidékről az első ibolyát küldi; egy pár tavaszi, sajnós rendszeren veszélyes hét eltelte után az első pillangó repül be az ablakon s három hét múlva a szolga egy pakkocskát hoz, melyben kísértetiesen csörög és zug valami: becses lapunknak egy régi barátja bátorodik a tavasz csallatlan jeléül az első cserebogarat beküldeni. Azután jönnek az anyyi meg anyyi magas gabonakalászkok, a „savanyu ugorka”, a zsurnaliszták igen kedvelt növénye, mert míg virágzik, bekövetkezik a szerződésszerű biztositott szabadságidejük. A mag már régen a csürben van, a szabadság letelt s egy évi munka áll újra előttünk; ekkor megjelen a szerkesztőségi szolga egy névjegygyel: Buchholz János színész. — Az ur kint van, tiszteletét óhajtja tenni. — Ez eset másnap újra ismétlődik; egy művész vagy művésznő óhajt tisztelegni, mert a városi színház a legközelebbi napokban nyílik meg s nem akarják elmulasztani az aeszterikai esküdtszék bíráló tagjainál a jelentkezést. — Bátor vagyok magam bemutatni.

— Ez minden mondani valójuk. — Örülök, tessék helyet foglalni. Ön a x. x. színházhoz van szerződve? — Igen dr. ur. — Minő szakra? — Pólyás gyermek és házi szolga. — Szép, volt szerencsém — Jó napot! — Jó napot!

E legrövidebb alakja egy ilyen beszélgetésnek, kivételes eset; vannak azonban művészek, kik találékonyabbak, hogy a helyzetet kiaknazzák. Távoli ismerős hírlapíróktól ajánlóleveleket mutatnak fel, kiknek magánviszonyai felől bennünket értesíteni elmulaszthatatlannak vélik. S különösen a nők, a nők. Ezek többnyire párosan jelennek meg, vagyis mamával vagy névvel. A mama nem ritkán egy táskát tart kezében, melynek lapján a művésznő — leányának monogramma látható. A táska belseje azonban — kritikát tartalmaz, minden városból, melynek lakóit Elvira művészetével elragadta. Pontosan össze van gyűjtve minden kritika Elvira első fölléptétől a bucsuelőadásig.

De a művész-mama tudja, hogy a zsurnaliszta uraknak nem sok szabad idejük van, — nem kívánja, hogy az érdekes gyűjteményt, mely leánya művészi pályáját vázolja, áttanulmányozzuk, csupán azt a pár sort (másfél oldal) olvassuk el, melyet a v.-i. hírlapnál működő kollegánk Elvira felől irt, midőn a város lakóit mély szomorúságba ejtette távoztával.

Itt, dr. ur, csak ezt a pár sort . . . itt, köszönöm. Olvassuk:

„A bucsu-este, melyen színpadunk gyöngye Schulze k. a Goethe mindig tetszéssel fogadott „Faust”-jában Gretchent alakította, minden v.-nek sokáig emlékében marad . . . A tetszés nyilvánulás nem akart szünni; bevalljuk, hogy a tomboló tapsviharban elragadtatva mi is részt vettünk. A ki ez estén a koszorukat, melyek ez estén színházunk elitközönséggel telt páholyaiból a színpadra repültek — a kihívásokat meg akarta volna számlálni, — a ki a mi bucsuzó tragikánk nagy tehetségét méltatni akarná . . .

Ily hangon foly ez tovább.

tette kényelmessé, rend és tisztaság által kellemessé, s mivelhogy elhagyatott gyermekei is terhére válnak, odaszegődik a koresmához, az alkoholhoz és a játékhöz.

4. Hátha még a házi ipar okszerű fejlesztése által arra is képesekké tennők a nőket, hogy külön keresetük legyen az otthoni munkából: akkor a szegényebb család kicsiny fészke is a boldogság tanyája lehetne s a szociális kérdés félig meg volna oldva.

Ime ebben áll az eddig kevés figyelemre méltatott női kézimunkának anyagi és erkölcsi értéke s összefüggése a szociális kérdés megoldásával. Ebből kifolyólag igen sürögősen reformálni kell az összes leányiskolák kézimunka oktatását.

Gyulay Béla dr.

A kompromisszum. Szombaton már a második konferencia volt a kompromisszum kérdésében. Az értekezletet Szilágyi József koronaőr, a főrendiház másodelnöke hívta össze — a kormány megbízásából. Az ülést is ő vezette.

A főrendiház ellenzék tagjai közül csak kevesen jelentek meg.

A tanácskozás a főrendiház egyik bizottsági termében folyt le. Délután 3 órakor kezdődött s fél 5-kor végződött.

Jelen voltak: Wekerle Sándor miniszterelnök, Szilágyi Dezső igazságügyminiszter, Szilágyi József koronaőr, Czorda Bódog, Karap Ferenc, Hollán Ernő id. gróf Széchenyi Imre, ifj. gróf Széchenyi Imre, gróf Festetics Taszilo, báró Rudnyánszky József, Máriassy János, gróf Andrássy Aladár, gróf Keglevich István és Gajzágó Salamon.

Szilágyi József elnök üdvözölte a jelenlevőket s vázolta a tanácskozás tárgyát, hangsúlyozta, hogy a reform életbeléptetését a korona is óhajtja.

Rudnyánszky József báró fejtegette a maga álláspontját. Propozíciója az volt, hogy a polgári házasságról szóló törvényjavaslatot abban az értelemben módosítsák, hogy köteleztessék a felek az egyházi kötésre s a polgári hatóság csak abban az esetben köthesse meg végérvényesen a házasságot, ha a feleket egyházuk papjai össze nem adják. A mi különben csaknem teljesen megegyezik gróf Apponyi Albert álláspontjával, tudillik a Nothcivilehe vel.

Ifj. Széchenyi Imre gr. indítványa enyhébb volt ugyan, de kardinálisan alterálja a kormány álláspontját, és közel áll a császárparagrafushoz.

Wekerle Sándor miniszterelnök és Szilágyi Dezső igazságügyminiszter javasolta, hogy a törvényjavaslatot, mielőtt a főrendiház újból tárgyalás alá veszi, adják ki a főrendiház hármass bizottságának.

E körül forgott azután a tanácskozás jó hosszú ideig.

Sem a két ellenzéki propozícióra, sem a miniszterelnök és az igazságügyminiszter javaslatára nézve megállapodni nem tudtak.

Az eszmecsereben a jelen voltak mind részt vettek. Szilágyi József elnök látván, hogy a tanácskozás megegyezésre nem vezet, fél 5-kor az ülést be-rekesztette.

Külföld.

Az olasz merénylet. Crispi olasz miniszterelnök alig alakította meg új kabinetjét a régi

miniszterekből, egyetlen új miniszter Barazzuoli földmívelési miniszter, már is merényletet követtek el ellene. Ugyanis midőn Crispi szombaton délelben a képviselőházba hajtatott, egy fiatalember revolverrel rá lőtt a kocsira. Crispi sértetlen maradt és a merénylet letartóztatása után tovább hajtatott. A merénylet két revolvert kezében, melyek mindegyike egy-egy golyóval volt megtöltve. A merénylet az összegyűlt sokaság meg akarta lynchelni. Crispi botjával a merénylet elkövetése pillanatában a merénylet arcába vágott. A merénylet neve Pietro Lega, Lugoban (Romagnaban) született, 25 éves, állítólag asztalos, a Marat nevet is viseli és több anarkista egyesület tagja. Azt vallja, hogy csakis abból a célból jött Rómába, hogy Crispi megölje. Anarkistának mondja magát és sajnálja, hogy terve meghiúsult. A mi különben neki most nem sikerült, az társainak rövid idő múlva bizonyosan sikerülni fog. Ezt mondta még később a legkihívóbb magaviseletet tanusítván. A király főhadsegédét küldte Crispihez, hogy sajnálatát fejezze ki a merénylet alkalmából és szerencse kívánatainak adjon kifejezést, hogy sértetlen maradt. A képviselőház, midőn Crispi belépett, zajos ovációkkal fogadta.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jun. 15-én. Napirenden az államjegyek bevonásáról szóló javaslat tárgyalásának folytatása. Ugron Gábor volt az első szónok. Nagy hatást keltett különösen beszédének az a része, melyben a disagio okaival és ezzel kapcsolatosan az osztrák-magyar bankkal foglalkozott. A disagioval szemben, ugymond Ugron, az osztrák-magyar bank indifferens álláspontja helyrehozandó és mintegy optimizmussal várta, hogy az magától elmúljon, a pénzügyminiszter pedig leszámította az eredményeket, mielőtt azok tényleg bekövetkeztek volna. Rámutat arra, hogy ha az állampénzek kezelése is a közös bankra fog bízni, ez esetben a bank lévén egyedüli és kizárólagos forrása a hitelnek és regulátora a kamatlábnak, akkor döntheti kereskedelmi válságba az országot, mikor majd neki tetszik. A törvényjavaslatot sem pártja sem ő nem fogadja el. Molnár Józsiás fejtette ki ezután hosszabb beszédben véleményét a valuta-kérdést illetően s határozati javaslatot nyújtott be az iránt, hogy a törvényjavaslat vétessék le a napirendről. Beöthy Ákos beszélt ezután szép hatással a javaslat ellen. Wekerle bizonyította, hogy a valuta-rendezés körül minden a legnagyobb rendben folyik.

A képviselőház ülése jun. 16-án. Az államjegyek bevonásáról szóló javaslat kérdésében Pulszky Ágost előadó elmondta záróbeszédét. Beöthy Ákos, Molnár Józsiás és Horváth Nándor egymásután utasították vissza Pulszky gyanúsításait. Wekerle vitatta a saját álláspontjának helyességét s a Ház ügy általánosságban, mint részleteiben elfogadta a javaslatot. Következett a nem állami tanítók, tanárok, tanítóknak nyugdíjainak a kérdése. Eötvös Loránd báró, az új kultuszminiszter ezuttal mutatkozott be egy rövid beszédben, mely után a törvényjavaslatot elfogadták.

A pécsi keresk. és iparkamara 1893. évi jelentése.

III.

A borkereskedés viszonyai az előző évhez képest nagyobb eltérést nem mutatnak. Borkereskedőink teljesítő képességüket a nagyon megfo-

gyatkozott iteni borokon kívül olasz és erdélyi borokkal tartották fen. Az olaszbor behozatala hazánkba 1893-ban kétszer akkora volt, mint 1892-ben vagyis összesen 837.264 hectoliter. Kamarai kerületünkbe azonban 1893-ban a behozatal megfogott. Így Pécsen — a kamarai kerület borkereskedelmének főhelyén — 1892-ben 65429 q., 1893-ban pedig csak 48053 q. olaszbor importáltatott, a mi onnan van, hogy borkereskedőink az olasz borból elegendő készlettel bírnak s most inkább a vékonyabb hazai borokat keresik.

Nagyobb mennyiségű olasz borokat tavaly a regáléből hozattak, kik azt és pedig: nehéz vöröst 30—34 krért, közönséges vöröst 20—26 krért, silleret 21—32 krért, finomabb fehéret 36—40 krért s a gyöngébb fehér borokat 28—30 krért mérették ki.

A Pécsen mindig jó értékesítésre talált baranyai falusi borok behozatala ezeltől szép jövedelmet hozott a városnak. A falusi bor behozatalának emelkedése szaporította egyrészt a kövezetvám-jövedelmet, másrészt a humánus célokra használt borvám-krajcárokat is. Ez a behozatali forgalom érdekes emelkedést mutat 1888-ig, amely időpont után aztán folytonos esés állott be. Az emelkedés évszámok szerint mutatja egyszersmind a szőlők jobb, újabb rendszerű kezeléséből eredőleg a szőlőkultúra haladását; az esés szomorú adatait a filloxera szolgáltatja, de e mellett okozza ezen esést az a körülmény is, hogy a borkereskedők több ok miatt künn a bortermelő falvakban állítottak pincéket, s kint vásárolt borokat ott helyezik el. A sokféle szempontból érdekes statisztikai adatok im ezek: faluról behoztak 1877-ben 4.403,906 liter bort, 1878-ban 4.381,824 liter, 1879-ben 6.616,031 liter, 1880-ban 6.953,80 liter (ez az év sok elemi csapást mért a szőlőkre), 1881-ben 4.438,433 liter, 1882-ben 6.300,148 liter, 1883-ban 7.001,178 liter, 1884-ben 5.550,410 liter, 1885-ben 6.729,351 liter, 1886-ban 7.683,063 liter, 1887-ben 7.975,909 liter, 1888-ban 11.654,660 liter, 1889-ben 8.353,173 liter, 1890-ben 7.592,400 liter, 1891-ben 4.844,107 liter, 1892-ben 2.945,445 liter és végül 1893-ban 1.500,277 liter.

A mesterséges borok készítésének és azok forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló törvény és rendelet életbeléptetése korántsem volt borkereskedelmünkre olyan deprimáló hatással, mint azt annak ellenzői annak idejében jóslták; ellenkezőleg az megszilárdítván a külföld bizalmát, az árákra nagyon javítólag hatott. Hire sincs ma már a 9—10 kros bor után való keresletnek. Arra sem tudunk esetet, hogy az elmúlt évben kerületünkben valamely kereskedő vagy termelő bora a mondott törvény alapján kifogásoltatott s ellene az előirt eljárás megindított volna.

A bortörvény alapján eljáró hatóságok által igénybe vehető vegykísérleti állomásnak Pécsen leendő felállítása ügyében mindjárt a törvény életbeléptetése után felterjesztést intéztünk Nagyméltóságodhoz, melyben tüzetesen kifejtettük, hogy mennyire jogosult a pécsi borpiacnak igénye ilyen állomás felállításához és kimerítően előadtuk annak módját, hogy ilyen állomást Pécsen mikép lehetne az államkincstár különös megterhelése nélkül felállítani. E felterjesztésre még nem kaptunk választ. Minthogy átvagyunk hatva annak tudatától, hogy felterjesztésünkben valami teljesíthetlent nem kértünk, reméljük, hogy most már kérelmünk mielőbb kedvező elintéztést nyer.

Mi biztosítottuk Schulze kisasszonyt, ki az n—i színháznál, mint tizenharmadik szerelmes van szerződve s a reá büszke mamáját, hogy művészeté megbírálásánál a ragyogó v—i multra mindig tekintettel leszünk.

A színészek nagy része csupán névjegyét hagyja hátra a szerkesztőségben. A bemutatás e hallgatag módját a kritikusok szeretik.

Egy kedves, híres színésznő, ki a különböző dekameronok hősnői közt nem található fel, noha élete a pikáns és kedélyes kalandokban elég gazdag, beszélt el a következő történetet:

— A hatvanas években történt G.-ben. A városi színházban voltam, mint naiva szerződött s mivel sem édes sem színházi mamám nem volt, látogatásaimat egyedül kellett megtennem. Egy párszor hiába kerestem a szerkesztőségben a leginkább olvasott lap színi referensét, — föllépésem napja közelgett, s még mindig nem volt alkalmam magam a szigorú B. dr. jóindulatába ajánlani. Menjen a lakására — tanácsolá egy kollégám. — Házasság ember volt. A tanácsot követtem. A látogatás idejében a kritikus egy szegletes zsákutcában levő lakására mentem. Egy fiatal asszony nyitotta fel az ajtót, arc-színe nem volt természetes, de korántsem az általam hatásában ismert szépítő szerrel volt kikenve, — pikáns konyha-párföm özlött felém. Valószínűleg a fiatal asszony most hagyta el a konyhát.

— Beszélhetek a doktor uralral?

— Sajnálom, — nem tudom, hogy jelenleg hol van, — de nemsokára haza kell jönnie; ha lesz szíves egy kissé várni...

Miután látogatásom célját megmondtam, a szalonba vezetett, s mig odáig kísért, egy valószínűleg a konyhába nyíló kis oldalajtón bekialtott: „Záli, vigyázz a metéltre, hogy szét ne főjjon, hallod?”

A szalonban voltunk. De kérem, foglaljon helyet, Félix minden percében hazajöhet s ne tünjék fel, hogy oly csámpásul nézek ki, de ha a konyhában van az ember elfoglalva... A fiatal asszony épen rendbe akarta hozni külsejét, midőn a szomszéd-szobában gyermekírás hangzott. A fiatal asszony felugrott: Megbocsát, a kicsikém fölébredt! s reggeli ruhájának uszályát felkapva eltűnt.

A szomszéd-szobában dissonans éneket hallottam: Látod ott a meredek sziklán a nemes i-ifju-út állani. A kicsi azonban nem akart elcsendesedni. Az anya újra megjelent a szalonban. Nem akar aludni a kis semmiházi — mondá helyét újra elfoglalva. Mig a csecsemőt csucsujgatta, a színház chronique — scandaleuse-be igyekezett beavatni; a kicsike ezen egyoldalulag folytatott társalgás alatt végre elszenderedett.

A boldog, de nagyon elfoglalt anya halkan, megszakítás nélkül beszélt. Hirtelen sustorgás és zizegés hallatszott, egy bádorgató csörömpölve esett le... Jézus Mária, el hagyta főni! — kiallott a kis

asszony — a következő pillanatban a csecsemő az ölemben feküdt, az anya kirohant az ajtón a konyhába. Az a száj, mely az előbb a babinak a legédebb szavakat susogta fülebe, liba, szipirtó szavakra fakadt, — azután csitt-csatt... zörej, melynek oka nem volt kivehető; a metélt meg volt boszulva.

Csengettek s mindjárt rá a szalonba lépett a házi ur. Felállottam, az alvó gyermeket karomon tartva s bemutattam magam halkan beszélve a kritikusnak. Tágra nyílt szemekkel nézett reám, megvakarta füle tövét, habozott eleinte, azután annál inkább minden tartózkodás nélkül mondá: Előre megjósolhatom, hogy a fiatalagnál kevés szerencséje lesz, mert mi egy — k i s a s z o n y naivat vártunk. Értőn, nemde? Tanácsolom önnek, hogy az egész történetet tussolja el. —

— Minő történetet? — mondám megrettenve.

— Na, — a gyerekkel — susogá a szerkesztő. Ekkor jött be a fiatal asszony: Óh, kisasszony, nem haragszik ugy-e, hogy egészen ellefejtkeztem a kicsikéről? Adja ide...

A doktor belátta tévedését s mialatt a neje a szalonból az alvó fiúcskával eltűnt, ügyetlenségét igyekezett helyrehozni. Különben nekem nagylelkűen elégtételt adott, mert a leghizelgőbb epithetonokat pazarolta reám.

Ford: Elemér.

Kérelem.

Kérjük t. előfizetőinket, kiknek e hó végével előfizetésük lejár, miszerint azt megújítani sziveskedjenek.

Figyelmeztetjük e helyen a t. vidéki előfizetőinket, hogy a mai számunkhoz póstautalványt mellékelünk, melynek igénybevételével legegyszerűbb az előfizetési pénzek beküldése.

Teljes tisztelettel

A „PÉCSI FIGYELŐ“

(Pécsi Hírlap)

kiadóhivatala.

Hirek.

— **(A megyés püspök állapota.)** Megírtuk, hogy D u l á n s z k y Nándor dr. megyés püspök betegeskedik. Értesülésünk szerint a főpásztor egészségi állapotában javulás nem állott be, s így A n g y á n dr. egyetemi tanár rendelkezése Herkules fürdőbe megy több heti kurára, hogy megrendült egészségét visszazereze.

— **(A pécsi katolikus kör megnyitó ünnepélye.)** Heteken át dolgoztak a kőművesek a székesegyház háta mögött lévő disztelen épületen, az ácsok s asztalosok furta, faragtak, gyalultak, a festők szorgalmasan mártogatták a pemzliket s ma már a régire alig emlékeztető csinos épületre veheti a szemlélő tekintetét. Ez átalakított épület első emelete, hol a székesegyház renoválása alatt Kirstein s em berei forgatták a cirkalmokat s készítették a terveket, a pécsi katolikus kör ideiglenes helyisége, míg fölépül a Hölbling és Körmendy ház telkén az iskola utcában a kör palotája. Valóban nagyon praktikus gondolat volt ezt választani a kör ideiglenes helyiségéül, mert ennél alkalmasabbat, pláne olyan szép, tágas kerttel, alig lehetett volna találni. A körbe két följárás vezet. A baloldali följáráson a nagy játéktérbe juthatni, melyet a szintén nagy olvasóteremmel egy kisebb, a nem dohányzók számára berendezett olvasóterem köt össze. A 2 szobából álló ruhatár következik ezután, hová a jobb oldali följárás vezet. A berendezés teljesen modern. Van gázvilágítás s minden, a mi egy ilyen nagyobb szabású kör számára szükséges. Kényelmetlenségre nem lesz ok. A ruhatárból néhány lépcső vezet a szép és tágas kertbe, hol egy nagy s diszes kuglizó áll a tekezést kedvelőknek rendelkezésére. A kuglizó összeköttetésben áll egy tágas nyári helyiséggel, hol kellemes szórakozás kínálkozik. A kert felső és alsó részeiben szép sétányok készültek. A levegő itt kitűnő s e hely véde van a nap sugaraitól. A kör tagjai számára kellemes otthonul ígérkezik a helyiség. Az intézők gondoskodtak róla, hogy az unalom e helyen ne verjen tanyát. A kör ünnepélyes megnyitása f. é. június 23-án, szombaton d. u. 5 órakor lesz a kertben. Ez ünnepélyen jelen lesz A p p o n y i Géza gróf, a kör elnöke, ki pénteken az esti gyorsvonattal érkezik Pécsre. A vasutnál a helybeli egyházi s világi notabilitások fogják várni s elkísérik T r o l l Ferenc c. püspök, nagypréposthoz, kinek ittartózkodása alatt vendége lesz.

— **(Kossuth Ferenc nem választó.)** Czepléden a választó polgárokat összeíró bizottság a nemrég vásárolt ház alapján Kossuth Ferenc nevét bejegyezte a választók névlajstromába. Akadt azonban egy loyális czeplédi lakos, a ki felebbezett ez ellen és a központi bizottság e hó 14-én 9 szóval 3 ellen kitörölte Kossuth nevét a lajstromból a czeplédiek méltó szégyenére.

— **(Kinevezés.)** Az igazságügyminiszter K r i e g l Nándor pécsi törvényszéki joggyakornokot a pécsi törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki. A pécsi kir. ítélőtábla elnöke H á s z József végzett joghallgatót díjtalan, S z i g e t h Nándor végzett joghallgatót pedig díjas joggyakornokká nevezte ki. N e m e s Kálmán törökkanizsai kir. járásbírói irnok a pécsi kir. törvényszékhez helyeztetett át. H o r v á t h Gyula ideigl. nyugalmazott kir. törvényszéki irnok pedig szolgálatát a pécsi kir. járásbíróshoz rendeltetett be.

— **(A karvini bánya katasztrófa.)** A Sziléziában fekvő karvini szénbányában pénteken reggel rettentő bányalég robbanás történt. A katasztrófát egy munkás ember vétkes könnyelműsége okozta, ki a kőfurások közben ijesztgetés céljából lövöldözött, hogy társaira rájesszen. A tárna bejárása előtt szivrepesztő jelenetek folytak le. Asszonyok és gyermekek kétségbeesve tanyáztak a szabad ég alatt és összeszorult szívvel várták a híreket. Midőn a harmadik robbanás után a bányaalmozottak kijelentették, hogy minden további mentési munka lehetetlen, az összes jelenlévők hangosan felzokogtak, sokan elájultak s a kétségbeesés legborzalmasabb jelenetei folytak le. Az asszonyok hajukat tépték, a gyermekek kétségbeesve kiáltották atyjuk nevét, egy leány, kinek vőlegénye a katasztrófának áldozatul esett, megtébolyodott. Szombaton délelőtt fizeték ki a munkásokat. Csupa siralom, gyász és bánat töltötte meg a nagy termet. Asszonyok és gyermekek zokog-

tak, mikor az igazgató a családapa nevét olvasta föl. Minden név előkerült s a névsor végén kitűnt, hogy 204-en nem jelentkeztek. Enyien estek tehát áldozatul a robbanásnak. A holttesteket egymásután hozzák föl a tárnából. Néhány sebesülten kívül a tárnában csupa halott maradt.

— **(Színházi műsor.)** Ma kedden Z n o j e m s z k y Nándor karmester jutalomjátékául K o m á r o m i M. föléptével: B o s z o r k á n y v á r o p e r e t t. Szerdán J á s z a i Mari első fölépte: T u d o r M á r i a dráma. Csütörtökön J á s z a i M. 2-ik fölépte: O t t h o n u j s z i n m ű.

— **(Pénzhamisító banda.)** A pécsi rendőrségnek sikerült egy jól szervezett pénzhamisító bandának nyomára jönni s az előnyomozás máris meglepő eredményeket mutat fel, a melyeket azonban az ügy mai stádiumában, midőn annak nyilvánosságra hozatala a vizsgálatot meghiusíthatná, nem tartunk ildomosnak közölni. Annyit azonban a vizsgálat veszélyeztetése nélkül már most is megírhatunk, hogy a bünszövetség számai három vármegyében ágaznak el, már több le tartóztatás is történt s a rendőrség kiküldötteinek sikerült különböző helyeken az ötvenes államjegyek készítéséhez használt s feltűnő ügyességgel vésett rézmetszvényt, a nyomtatáshoz használt géprezseket, festéket és több hamisítványt is elkobozni.

— **(Fölfordult dereglye.)** Megrendítő szerencsétlenség történt Mohácson. Egy kocikkal, emberekkel megrakott sokac dereglye a kormányos ügyetlensége következtében keresztbe ráment egy a tulsó parton horgonyzó vas uszályhajóra. Az emberek részben a Dunába estek, részben a hajósok segítségével a hajóra menekültek. A városi ódalon dolgozó betonmunkások az irtózatosságot segélykiáltás folytán vették észre a szerencsétlenséget, de segélyt a távolság miatt nem nyújthattak. Hogy hányan hiányoznak, eddig nem tudni. E katasztrófa nem történt volna, ha a felsőbb hatóságoknak a magán átszállítást tiltó rendeletét már végrehajtották volna. Ujabb értesülések szerint a dunai katasztrófa valószínűleg emberáldozat nélkül folyik le. Eddig legalább senkisémet jelentkezett, hogy családjából valaki eltűnt volna. A dereglye fölborulásának mindenesetre az lesz az eredménye, hogy a magán-átszállítást a jövőre betiltják.

— **(A városi zeneiskolában)** vasárnap délután tartották meg a vizsgálatokat. A szép számban megjelent szülők örömmel tapasztalták gyermekeik haladását a zenében, melynek erkölcsnemesítő hatását a kedélyre elvitatni nem lehet. Legszebb eredményt a hegedűtanítás terén érték el, bár a többi hangszert tanulók is megfeleltek a várakozásnak. Vizsga után a pénzbeli jutalmak kerültek kiosztásra, melynek elsejét Hegedűs N. kapta, ki precíz játékával bámulatba ejtő a halgatóságot.

— **(Női-kézimunka kiállítás az ág. téri népiskolában.)** Érdekes női-kézimunka kiállítás tekinthető meg a jelen tanév befejezése alkalmából az ágostontéri népiskola nagytermében. A kiállított minták kivétel, csín- és tisztaság tekintetében valóban meglepők; s tekintve, hogy ezen munkákat 6—12 éves lányok apró kezeccskéi készítették el, teljes elismeréssel kell adóznunk az ezen intézetben működő tanítóknak, kiknek csakis kitartó szorgalom és határtalan türelem árán sikerülhetett ily valóban fényes eredményt felmutatni. Használó elismerés illeti továbbá az ezen intézetben működő rajztanítókat is, mert az ugyanezen teremben kiállított rajzlapok is minden tekintetben megfelelnek még a legmagasabb igényeknek is. A főszűl különösen az ornamentális minták rajzolására lón fektetve, mert az ily rajzok leginkább fejlesztik a legnagyobbbészit ipari pályára lépő ifjak ízlését és esztétikai érzékét, mi által a honi ipar csak tökéletesedni fog. Egyáltalán az egész kiállítás teljesen méltó ezen intézet általán ismert jó hírnevéhez.

— **(Mi az élet?)** Az élet egy nagy vasutvonal, melyen a Születés, a Házasság és a Halál a főállomások és az Elválás az elágazás (helyiérdekű). — Ott van még az Özvegyesség is . . . de ezen az állomáson csak a kéjvonatok állanak meg.

— **(Signore! Piccolo mee! mee!)** A fiumei kirándulás alkalmával nem egy érdekes epizód játszódott le különösen a miatt, hogy a kirándulók nagy része nem bírja az olasz nyelvet, a fiumeiek pedig a mienket; mindazáltal ha másképp nem, legalább jelekkel iparkodtak egymást megérteni. Dalárdánk egyik közszeretettben álló tagjával történt meg az, hogy házigazdájával, a mint a konyhán keresztül ment, pompás paprikásszag ütötte meg az orrát. Embertünk rögtön rámutat a lábosra s oly kézmozdulatot tett, melyből a másik megértette, hogy azt akarja tudni, hogy mi az? A házigazda elmondja egy pár-szor: Piccolo, piccolo! de a többit már hiába mondta, mert a másik nem értette. Jó magyarunk erre azt mondja: Talán Piccolo mee! mee! (jelezni akarván a bárány-paprikást), mire az olasz testvér látható örömmel (mert a magyart megértette, mit akar mondani) elkialtja magát: Né, né, Signore! Piccoló bú! bú! vagyis kis ökör. Mégis csak kisütötték, hogy az tulajdonképpen borjupaprikás!

— **(A „Pécsi Daloskör“)** szombaton este tartotta a Scholz-sírcsarnokban dalestélyét, mely

azonban nem volt oly látogatott, mint azt a derék egyesület megérdemelte volna. Az előadott összkarok kitűnően sikerültek s valóban nagy elismerést érdemelnek úgy a karmester, mint az iparkodó dalosok. Ének után táncra perdült a fiatalság s járta nagy vígan egész kivilágos kivirradtig.

— **(Rövid uton végeztek.)** Ratkovics pécsi mészáros egyik társával a napokban a szopjai (Szlavónia) vásáron volt marhavásárlás céljából. Éjszakára a megszokott vendéglőbe tértek be s vacsora után le akartak feküdni. De alig tették meg előkészületeiket, Ratkovics észrevette, hogy a másik ágy alól egy bocskor látszik. Rosszat sejtven iutett társának, s kimentek. Néhány pillanat múlva többedmagukkal tértek vissza s a bocskort megfogva az ágy alól egy csavargót húztak ki, ki egy nagy éles késsel volt fölfegyverkezve. Kérdőre vonták. A csavargó bevallotta a veszélyesnek látszó biztatásokra, hogy ő bizony meg akarta rabolni őket, mert sok pénzt látott náluk. Ezeknek sem kellett több. Hamarosan úgy eldöngötték a gazembert, hogy az még holta napján is megemlékszik e kalandjára.

— **(Mohácson)** több napi hideg esőzés után szombaton télies idő állott be. Az időjárás a vetésre igen káros. A gazdák nagy félelemben vannak a vetések jövője iránt. A hideg oly nagy, hogy az emberek téli kabátban járnak s a lakásokban folyton fűtenek. Péntek és szombaton 25 gabonával megrakott uszályhajó hagyta el Mohácsot.

— **(Csak a fülét ne!)** Bizony nem szép, nem is humánus kedvtelés az a főlebbvalóktól, akar mesterek, akár segédek, hogy mindig csak a fülét húzzák a tanoncoknak, mikor a fején egyéb huzna s a kabátjában egyéb verni való is van. Igy gondolkodt velünk együtt a Stefi gyerek és mert ily gondolkodott és mert nagyon sokszor részesült a füle a kifogásolt huzásban, hát végre is megszökött műhelyből. A szökés miatt bíróság elé került, ahol a fenti gondolatait nyilvánítani kötelességének tartotta, de azzal a megjegyzéssel: én tudom, hogy inas veréssel nő fel; verjenek engem is, csak a fülemet ne húzzák, mert akkor nem hallok, de nem is látok. Kérem a tanoncszerződésbe felvételt, hogy a fülemet ne bántásák. A Stefi gyerek eme kívánságát a bíró is méltányolta annyival is inkább, mivel a huzásoknak némi nyomai is meglátszottak. Ha a fülhuzás nem volna oly gyakori, bizony a Stefi esete sem került volna ide, ahol főlemlítése jóakaró oktatásul szolgál némelyeknek.

— **(Tanulók tornaversenye.)** Ma délutáni 5 órakor a helybeli kir. állami főreáliskola tanuló ifjusága a városi tornacsarnok nyári gyakorló helyén megtartja az intézet énekkarának és a 44. gyalogezred zenekarának közreműködése mellett az előirt tornaversenyt, mely egyszersmind a tanulók nyilvános tornavizsgálata lesz. Az énekkar részéről a zenekari kísérettel a következő dallamok kerülnek előadásra, u. m. 1) Ima „Nabucodonozor“ dalműből Verdi-től, 2) „Látnálak bár a sikon ott“ dal Mendelsohntól, 3) „Egy nefelejtis“ keringő Pobisch-tól, 4) „Magyar népdalok“ és 5) Induló a „Suhanc“-ból Konti-től. E tornaünnepélyre az igazgatóság a t. c. szülőket és a tanügy barátjait ezennel tisztelettel meghívja.

— **(A pécs-barcsi vasutreszvénytársaság)** szombaton délelőtt tartotta rendes közgyűlését. Az igazgatósági jelentés szerint az elmúlt év üzleti bevétele 630,140 frt volt az előző évi 595,746 forinttal szemben. A kiadások 266,116 frtra rugtak az előző évi 245,098 frttal szemben. Az üzleti felesleg 364,030 frtra rug, tehát 3.81 százalékkal kedvezőbb az előző évinél. A jövedelemből 74 kötvény kisorsolására 14,800 frtot. az elsőbbségi kötvények szelvényeinek beváltására 162,282 frtot, a részvénytársaság kamatozására 173,210 frtot fordítanak. Az államnak a biztosítási szerződés értelmében a beruházási kölcsön törlesztéséhez még 21,588 frttal kell hozzájárulni. A jelentést tudomásul vették és a felmentést úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelőbizottságnak megadták.

— **(Az iparostanoncok évváró vizsgái)** 5 napon keresztül tartattak meg. Az eredmény általában jó volt, de kiválóan szép eredményt mutatott fel a 3-ik osztály, melynek tanulói szabatos, értelmas feleleteikkel meglepték a jelenlévőket. A kereskedő tanonc iskola záró vizsgája is általános megelégedést idézett elő. Jó hatással voltak a pécsi takarékpénztár jutalmai, melyeket a jóviseletű és szorgalmas tanulók közt osztottak ki.

— **(Néhai Hoffman Károly és neje alapítványa)** iparos tanoncok részére. Az alapítók akaratahoz képest az alapítvány kamatait egy felszabaduló szegénysorsu asztalos tanonc kapja meg. A folyó évre ezt a városi tanács Krams Józsefnek adományozta. Kívánatos volna, ha több jómódu emberbarát követné boldogult Hoffman Károly és Dittmayer Jakab példáját, kik fölfogták, mily nagy szüksége van egy szegénysorsu iparos tanoncnak felszabadulásakor egypár frtra, hogy akkor, mikor az életbe lép, tisztességesen ruházódhassék. Áldás kíséri az ily emberbarátokat.

— **(A Dunántuli Dalos-Szövetség)** f. é. július hó 1-én Szombathelyen, az Auer-féle kerti he-

lyiségben tartja meg dalversenyyel egybekötött első dalos-ünnepélyét, melynek műsora a következő: 1. Üdvözlő dal, Rossi A.-tól, előadja a szombathelyi dalárda (versenyen kívül). 2. Hymnus, Erkel Ferenc-től. Előadja a győri, kis-martoni, komáromi, lajta-szt.-miklósi, muraszombati, pécsi, pinkafői, sárvári, szt. gotthárdi, soproni, vörösvári; továbbá a szombathelyi kath. legényegylet, a „Humanitás” iparosképző egy-let és a szombathelyi dalárdából alakított közös kar. 3. „Dalünnepe” Thern K.-tól. Előadja a fentnevezett közös kar. 4. Magyar dalosok indulója. Huber K.-tól. Éneklő a sárvári dalegylet. Versenydarab. 5. „Elváltam a lánykától”, Kirchner Elek-től. Versenydarab, előadja a Győri ének-és zeneegylet. 6. „A szerelem.” Gaál F. től. Versenydarab, előadja a „Soproni férfi dalkör.” 7. „Honfidal.” Huber K.-tól. Előadja a „Pécsi Polgári Dalos-Kör.” Versenydarab. 8. „Honfidal.” Gaál F.-tól. Versenydarab, éneklő a „Komáromi Dalegyesület.” 9. „Hajósdal.” Eckert K.-tól. Előadja a közös kar. 10. Szózat, Egressy B.-tól. Éneklő a közös kar. A hangversenyt tánc követi, melyhez a zenét felváltva a soproni cs. és kir. 76. gyalogezred és Vajda József szombathelyi zene-kara szolgáltatja. Belépő-díj: Személy-jegy 1 frt. családjegy (3 személyre) 2 frt 50 kr. Külön, személyre szóló meghívók sem helyben, sem a vidékre nem küldetnek szét. Az ünnepély programja:

1. Az ünnepélyt megelőző napon (jun. 30.) A délutáni és esti órákban megérkező pécsi, muraszombati, soproni, lajta-szt.-miklósi, kis-martoni, győri és komáromi vendégek fogadtatása. 2. A vendégek elszállásolása. 3. Esti 8¹/₂ órakor a Hungaria szállóban ismerkedési estély. 4. Az ünnepély napján (jul. 1.): Reggel a sárvári és pinkafővidéki vendégek fogadtatása. 5. 8 órakor gyülekezés a Széchenyi-téren. Kivonulás a szabadba. Reggeli a Jégpincében. 6. Dél előtt 11 órakor a „Dunántúli Dalos-Szövetség” közgyűlése a vármegye házában disztermében. 7. Délután 1 órakor közebed a Sabaria szálló emeleti nagytermében. Utána a város megtekintése. 8. D. u. 5¹/₂ órakor gyülekezés a Széchenyi-téren. Ünnepélyes levonulás az ünnepély színhelyére. A dalverseny 6 órakor veszi kezdetét.

Legalkalmasabb ajándéknak. Valódi FRANCZIA EZÜST és CHINA EZÜST tárgyak legújabb szép finom és tartós kivitelben 4 frttól kezdve tetszés szerinti árban legnagyobb választékban SCHÖNWALD IMRE ékszerésznél kaphatók Pécsen, Király-fő-utca a hatyru épületben.

Művészet, irodalom.

Komáromi Mariska vendégszereplése. Ünnepe ünnepeket követ szinkörünkben. Városunknak a művészet iránt fogékony közönsége hálával tartozik Somogyinak nemcsak azért, mert a nálunk hajléktalanná vált Tháliának az új otthon megteremtéséig is ideiglenes hajlékot rendezett be s ebben a fokozott műgényeket is kielégítő előadások élvezetét nyújtja, hanem azért is, mert évről évre áldozatot nem kimélve színművészetünk oszlopos tagjait nyeri meg vendégszereplésre s ezzel a művészet iránti fogékonyt közönségünk szélesebb köreiből is felkelti és ápolja.

A vendégszereplések sorozatát az idén Komáromi Mariska a budapesti népszínház elsőrendű tagja kezdte meg, ki már tavalyi vendégszereplésével hódította meg közönségünket. Ünnepelelt vendégünk pénteken lépett fel először az „Üdvöskés” című kedves zenéjű operettben s befejezett művésztével egészen elragadta különben nem igen hevülékony közönségünket. Komáromi Mariska Bettina szerepében minden tekintetben elragadó volt, játéka és éneke egyaránt tökéletes s egymással a legteljesebb harmoniában áll. A nagyszámú díszes közönség minden énekszámát zajosan megtapsolta s felvonások végén többszörös kihívással ünnepelte a kedvenc művésznőt.

Szombaton Verő György „Szultán”-jában Komáromi Mariska a címszerepet adta zsufolett ház előtt s mondanunk sem kell, hogy úgy finom, diszkrét játékkal, mint kellemes csengésű s művészi iskolázottságra valló énekével frenetikus tetszésnyilvánításokra ragadta a közönséget.

Vasárnap a „Vereshaju” népszínműben lépett fel harmadszor a vendégművésznő. Szilaj Kata szerepében fényes tanúbizonyságot tett róla, mily sokoldalú az ő művésze, teljesen otthon van ő a népszínmű légkörében csak úgy, mint a magasabb igényű zenei művekben s az ő ajkáról hallva kedves népdalainkat győződünk meg csak róla, mennyi művészetet lehet ezekbe önteni a nélkül, hogy azokat természetesen egyszerűségüktől, cikornyá nélküli keresetlenségüktől megfosztani kellene.

Szintársulatunk tagjai mindhárom estén teljes odaadással működtek közre, hogy az előadások magas színvonalon álljanak s dicséretökre legyen mondva, a hozzájuk fűzött várakozásuk teljesen megfelelték, pedig hát nem csekély feladat oly tökéletes művésznővel, mint Komáromi Mariska, annyira lépést tartani, hogy az összhatásban semmi disszonancia be ne álljon.

Erzsi néni, Hogy' kell befőzni? című a befőtt gyümölcsök, főzelékek, szörpök, kocsonyák stb. készítéséről szóló könyve már megjelent 3-ik bővített kiadásban. Ezen kitűnő, minden jó gazdaságnak nélkülözhetetlen kézikönyvet melegen ajánlunk minden gazdasságnak. Ebben mindig meg fogja találni a feleletet arra, hogy kell befőzni és jól eltartani mindenféle gyümölcsöt. A könyv ára be- kötve 1 frt és kapható Lévai Mór könyvnyomdájában Ungvárt, valamint minden hiteles könyvkereskedésben. A könyv a következő fejezeteket tartalmazza: I. Kö- zönséges gyümölcsbefőttek. (Dunstok.) II. Gyümölcsök cukor nélküli befőzése. III. Cukorba főtt gyümölcsök. IV. Cukrozott gyümölcsök. V. Száritott cukor gyü- mölcsök. (Candirozott.) VI. Rummal készült gyümöl- csök. VII. Gyümölcs izek. (Lekvár.) VIII. Ecetbe főtt gyümölcsök. IX. Szörpök és édes italok. X. Koc- sonyák (Geleé) és sajtok. XI. Compotok. XII. Fő- zelékek. XIII. Gyümölcsök télen át való friss eltar- tása. XIV. Ecetek.

Magyar Nyelvőr júniusi füzetének tartalma: A magyar nyelv jelene és jövője. A magyar nyelvbe átvett olaszszavak. A házi állatok a magyar szólások- ban. A sláviai nyelvjárás. A Jordánszky és Erdy codex. Helyreigazítások. Magyarázatok: Redő. Mafla. A Kossuth név. Külföldi magyarok. Népnyelvhagyom- anyok: Szólás módok. Hasonlatok. Krisztus mondák. Néphiedelmek. Tréfás versikék. Tájcsók. Népmódo- cok.

A törvények és rendeletek külön kézi kiadásai megjelent az 1894. évi XII. t. cz. A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről jegyzetekkel, utalásokkal és magyarázattal. Ára 50 kr. Kijadja Bu- dapestben Ráth Mór (a Havas palotában.)

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1894. évi június hó 16 án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

	őszi	tavaszi	—	—	—
Buza	—	—	6	20	6
Kétszeres	—	—	5	10	5
Rozs	—	—	4	60	4

Kínlat: gyenge (mintegy 180 gabona kocsai volt a piacon).

NYILT-TER. *)

Egy segédjegyző.

Egy jegyzői oklevéllel bíró, gymn. érettségi vizsgát tett 24 éves egyén, ki **Baranyamegyé- ben a jegyzői pályán már hét év óta mű- ködik** s bizonyítványai a legjobbak — előnyös fel- tételek mellett **segédjegyzőtül ajánkozik.**

Czime megtudható e lapok kiadóhivatalában.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal fele- lősséget

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

PLEININGER FERENCZ.

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések.

61 sz. 1385 sz.

1894. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 § a szerint közzé teszi, hogy a pécsi kir. járásbí- róságnak f. é. 2503 számú végzése folytán Krausz Li- pót és neje szül. Schlesinger Éva siklósi lakosok javára, Alasz József és Alasz Márk babarcz szőlősi lako- sok- nál 197 frt 49 kr. o. é. tőke ennek 1893. évi No- vember hó 1-től 6°/_o kamatai, 26 frt 50 kr. per, 12 frt 10 kr. végrehajtási kérelmezési ugy 32 frt. 38 kr. végrehajtási ugy 2 frt 50 kr. újabb költség kielégítésére f. é. április hó 19. bíróság lefoglalt és 424 frt. 43 kr. becsült bor és hordók ugy termék- ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén **Babarcz szől- lősön** leendő eszközzésére **f. é. július hó 2-ik napjának reggeli 9 órája** határidőül kitűze- tik, mihez a venni szándékozók oly megjegyzés- sel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen az árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107 §-a sze- rint a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Szentlőrinczen 1894. évi június hó 14-14.

Könczey

kir. bir. végrehajtó.

Hirdetéseket juttányos áron vállaltatnak fel a kiadóhivatalban.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize

MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsvartartalmu. — A bornak színét nem változtatja. — Természetes ízét kellemessé teszi,

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer” előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbban a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az Ágnes-forrás savanyúvize.

Ujabb orvosi bizonylatok az Ágnes-forrásról Mohán.

A mohai Ágnes-forrás vizét hosszú évek során át rendelem s jó szolgálatot tesz a gyomorhurut, a vékony belek hurutos állapot, hólyaghurut és torokhurut eseteiben.
Budapest, 1892. márczius hava. *Dr. Kélli Károly,* ny. r. egyet. tanár.

Kötelességemnek tartom értesíteni, hogy a lefolyt **kolera-járvány** alatt **mohai Ágnes-forrását** kitűnő sikerrel rendeltem. A gyomor és bél működését rendkívül hatható- san támogatja, a nélkül, hogy mint a többi savanyúvizek nagy része korgást és hasmenést okozna. **Örömmel** konstatalhattam, hogy nemcsak a hazai, hanem a külföldi ásványvizek között is **legelő** helyen áll.
Budapest, 1892. november 17. *Dr. Glaser Marcel.*

A mohai Ágnes-forrás vizét, mint a természet által adott egyik megbecsülhetlen kincset, a legnagyobb mérvben szoktam orvosi gyakorlatomban betegeimnek ajánlani; a körjavalat, melyeknél ezen vizet adom, heveny és idült gyomorhurut, az eredmény minden esetben kielégítő.
Adja Isten, hogy a külföldi hasonczelra alkalmazott vizeket teljesen kiszorítsa hazánk **ásványviz-forgalmából.**
N.-Szalonta, 1892. október 20. *Dr. Deme Béla,* járás és Biharm. t. b. főorvosa.

A kolera-megbetegedés ellen präservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszer-tárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Édeskuty L.

cs. és kir. és szerb kir. udv. ásványviz- szállítónál.

BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.